

ABDÜLHÂLİK-I GÜCDEVÂNÎ HZ.'NİN NASİHATLARI*

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü, ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Evvelâ hepimizin Beratımızın mübarek olmasını Cenâb-ı Hak'tan dilerim. Hepimizi, hoca efendinin hutbesinde söylediği gibi, derslerden ibret alan kullarından etsin ve çalışma gayretini bize ihsan etsin...

Şimdiye kadar çok Berat geçirdik şüphesiz. Fakat halimizde bir değişiklik göremiyorum, kendi halimde... Allah Celle ve A'lâ cümlemize hidayet etsin de, bu mübarek gecede hem mağfûrîn zümresine dâhil olan, hem de sevgili olan kulları arasına bizleri de kabul etsin...

a. Berat Duası

Bu akşamki Berat duasını, unutmadan bir tekrar edeyim. Beraber okuyalım:

Estağfiru'llâh... (15 defa) El-azîm, el-kerim, ellezî lâ ilâhe illâ hû, el-hayye'l-kayyûme ve netûbü ileyh... Ve nes'elühü't-tevbete ve'lmağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû hüve't-tevvâbü'r-rahîm... Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî, mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ..."

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Yâ Rabbi! (3 defa) Çok günahlar işledim. Çok kabahatlar yaptım. Kusurum çok, kabahatim de çok... Özürler diler, af isterim, mağfiret isterim. Bir daha yapmayacağıma söz veriyorum. Kabul eyle yâ Rabbi... Bizi mağfûrîn zümresine ilhak eyle yâ Rabbi... Ve sevdiğin kulların arasına da kabul eyle yâ Rabbi...

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ كَتَبْتَ اسْمِي فِي دِيْوَانِ السُّعْدَاءِ
فَأَثْبُتْهُ وَإِنْ كُنْتَ كَتَبْتَ اسْمِي فِي دِيْوَانِ
الْأَشْقِيَاءِ فَاْمَحْهُ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْكَرِيمِ
يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

(الرعد: ٣٩)

(Allâhümme... in künte... ketebte... ismî...
fî dîvâni's-süedâi... fesbüthü... Ve in
künte... ketebte... ismî... fî dîvânil-eşkîyâi...
femhuhû!.. Vektübnî... fî dîvânis-süedâi...
Feinneke... kulte... fî kitâbike'l-kerîm:
Yemhu'llâhu mâ yeşâü ve yüsbitü ve indehû
ümmü'l-kitâb)

[Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır. Bütün kitapların aslı, ana kitap onun yanındadır.] (Ra'd, 13/39)

Kabahatimi biliyorum yâ Rabbi! Saîd yazılacak halim yok. Fakat sen Erhamü'r-râhimînsin! Kusurlarımı affet de lâyük olmadığım halde saidlerin arasına benim ismimi yaz yâ Rabbi... Eğer kabahatlerim yüzünden şakî yazıldıysam,

onu da senden rica ediyorum ki, o ismi oradan sil de, sildir de; ismimi saidlerin arasına yazdır yâ Rabbi! Çünkü kuvvet kudretin, hepsine kâfi...

Bunun arkasından size bir de, Abdülhàlik-ı Gücdevânî Hazretleri'nin bir nasihatını söyleyeceğim. Bir kaç defa tekrar ettiysem de, yine tekrarda fayda vardır inşaallah:

Abdülhàlik-ı Gücdevânî Hazretleri, Nakşî Tarikatı'nın asıl piridir. Nakşilik ile arasında beş şeyh geçmiştir. O beş şeyh, bu Abdülhàlik-ı Gücdevânî'den intikal eden Nakşîliği meydana koyamamışlardır. Ancak bu nasib, Nakşîbend Muhammed Bahâeddin Hazretleri'ne nasib olmuş. O, Abdülhàlik-ı Gücdevânî'yi de görmemiştir. Görmediği halde ruhen, mânen ona bu dersi telkin etmiş.

Kendisine de telkin eden Hızır AS... Kendisini havuza sokmuş, suyun içine batırmış. “Şimdi, Allah de bakayım!” demiş. Suyun içinde, tabiatıyla ses çıkmaz. Ses çıkmayınca içinden diyecek tabiatıyla... “Ha, işte bunu dışarda da böyle yap!” demiş. Bu şekilde zikir, beş şeyh arkasından Nakşîbend Mehemed Bahaeddin Hazretleri'ne nasib olmuş. O da, bu nasibi talim etmiş bizlere... Bugüne kadar da el-hamdü lillâh, cârî olmaktadır.

b. Vukûf-u Zamânî

Bu zatın bu tarikatının da, 11 tane kaidesi var. Yani bu tarikat, 11 esas üzerine kurulmuştur. Mâlûm ya, binaların kuruluşunda temeller var. Bu temeller olmasa, bina az zamanda göçer. Binanın temeli atılması lâzım! Temelin de sağlam olması lâzım! Onun için bu 11 esas, 11 temel üzerine oturmuştur. Bunun birisi, ilk dersi *vukûf-u zamânî*'dir. *Vukûf-u zamânî*...

Biz bugün çok aldanmış durumdayız. Gaflet içindeyiz. Derviş olmayı isteyen çok... Her tarafta bunları talim eden de çok... Fakat gâyeden hep uzak... Gaye, Allah demek ise de, o gayenin kökü Allah-u Teâlâ'nın huzurundan ayrılmamaktır. *Vukûf-u zamânî* ki, *zaman* an demektir. Dakika değil saniye değil, *an*... Bir an içerisinde, insan çeşitli kılıklara girebiliyor. Binâen aleyh, o anın nasıl geçtiğine bak! Hayırla mı geçti, şerle mi geçti? Hayırla geçtiyse, şükret Allah'a. Eğer gafletle ve hayırsız bir şekilde geçtiyse, onlara da nedamet ve pişmanlıklarla tövbe ve istiğfar eyle...

Onun için, büyüklerimizin hepsi –Nakşibend Hazretleri de bunun içinde– diyorlar ki:

“–Bu, amelleri hesab etmektir.”

Her gün ve her akşam amellerini teraziye koy... Yâni 24 saatte yaptığın işleri teraziye koy, ölç... Bakalım ne yaptın? Hayırlı işler mi yaptın, yoksa zararlı işler mi yaptın? Bunu ölçmekle hepimizi mecbur tutuyor. Bunu ölçmedikçe ve buna yapamadıkça dervişlikten uzaksın sen!

Allah demek; o boynumuzun borcu...
Tesbih çekmek; boynumuzun borcu... İşte,
namazlarımızda olduğu gibi. Fakat asıl anı
boş geçirme! Gafletle geçirme!.. Allahsızlıkla
geçirme anını... Her an gönlün Allah ile olsun.
Elin işte olur, dilin sözde olur, kendin vazifende
olursun... Fakat gönlünü Allah'tan ayırma!

Netice buna bağlanıyor.

Her an için, Allah-u Teâlâ'nın huzurunda
olduğunu bil! Çünkü o diyor ki: “Ben sizinle beraberim,
ben sizinle beraberim! Nerede olursanız olun,
ben sizinle beraberim!”

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

(الحديد:٤)

(*Ve hüve meaküm eyne mâ küntüm*) “Nerede
olursanız olun, o sizinle beraberdir.” (Hadid,
57/4) buyuruyor.

Bunu diyen Allah-u Celle ve A'lâ... Sûre-i
Hadid'de ve başka ayetlerde de mevcut.

Cenâb-ı Peygamber de diyor ki:¹

أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ

(طب. حل. عن عبادة بن الصامت)

RE. 76/9 (Efdalü'l-îmân) “İmanın en yüksek

¹ Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.336, no:8796; Taberânî,
Müsnedü's-Şâmiyyîn, c.I, s.305, no:535; Ebû Nuaym, *Hilye-
tü'l-Evliyâ*, c.VI, s.124; Ubâde ibn-i Sâmit RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.I, s.225, no:204; *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.37,
no:66; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.194, no:3971; RE. 76/9.

derecesi, (*en ta'leme enne'llàhe meake haysü mâ künte*) nerede olursan ol, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin seninle beraber olduğunu bilmendir.”

Sen bil ki, Allah seninledir, görüyor, biliyor. Her işine vakıf. Kaçacak bir tarafımız yok... Bunu bildiğimiz halde de, ne kadar kabahat ettiğimiz gözümüzün önünde... Bu da bizim gafletimizin bir eseri. Allah cümlemizi bu gafletten uyandırırın...

Onun için müslümana lâzım olan, uyanık olması ve her anını değerlendirmesi...

“—Benim bu anım nasıl oluyor da boşa gidiyor? Niçin Allah'a yarar bir iş yapamadım? Niçin Allah'ın kullarına yarar bir iş yapamadım?” diyerekten üzülmesi lâzım!

İşte bu akşam, bunun en güzel bir nümûnesi. Allah hepimizi uyandırırın da, bu akşamın kıymetini bilip... Bunu bilmeyen yok, biliyoruz hepimiz. Kitaplarda yazılı bunlar... Okuyanlar çok, fakat tatbik edenimiz yok... Zamanlarımız boşa gidiyor, gafletle kayboluyor. Bundan dolayı mes'ulüz. En kıymetli şey nefesimiz, en kıymetli varlığımız nefesimizdir; milyonlar kaybolursa zararı yok...

Dün bir yerdeydim, çok üzüldüm. O gittiğim evin önüne evler yapılmakta, kooperatif evleri...

“—Kaç para bunlar?” dedim.

“—Bir tanesine 25 milyon...” dediler.

“—Topu mu?” dedim.

“—Yok, yok; bir katı!” dediler.

“Gittik sorduk, alımkâr olduk. Bir katının 25 milyon lira olduğunu ve bunların da kâmilten satıldığını, yalnız bir daire kaldığını söylediler.” dediler.

Şaşırdım kaldım. Allah affetsin... Demek bizde milyonlar çok... Milyonların da kıymeti yok... Lâzım olan insanın anını bilip, Allah’ın huzurunda olduğunu bilip, Allah’a yarar iş yapabilmek... Allah’ın sevdiği ve razı olduğu bir kul olabilmek... Yoksa hepimiz geldik, hepimiz gideceğiz. Buna kimsenin şüphesi yok... Geldik; nasıl geldiysek öylece gideceğiz. Bu gün mü, yarın mı; o da belli değil. İnsanın daima hazırlık içerisinde olması lazım!

c. İlim Tahsil Eyle!

Onun için bu, Abdülhàlik-ı Gücdevanî Hazretleri’nin hepimize olan nasihatlarından bir tanesi... Onu kitap arasında arayıp bulmak zor. İnşâallah bir kâğıt içerisine yazalım da, biraz da izah yapalım; hepimiz o kâğıttan istifade edelim!

Bazıları işimize gelmez bugün bizim. Çünkü, refah ve saadetin meftunuyuz. Yaşayalım, nasıl yaşarsak öyle yaşalım... Bu yaşayışımıza keder gelirse, o bizim için büyük bir zarar. Halbuki, büyüklerimiz de bunun aksini istiyorlar bizden. Refah yok... Peygamber SAS, ömründe rahat görmemiş.

Binâen aleyh diyor ki, hepimize hitâben:

“—Oğlum! Tahsil-i ilm eyle!”

İlmin kökü Kur’an-ı Azimüşşan’dır. Diğer

ilimlerin hepsi ondan dağılmış teferruat, dallar budaklardır. Dalıyla budağıyla uğraşacağına, Allah'ın kitabıyla uğraş da onu öğren.

“—Fakat tahsil-i ilmin yanında edebi de öğren!” diyor.

Edepsiz olan tahsil fayda etmez insanlara. Bugünkü tahsil-i ilimde gerek teferruatında olsun, gerek esasında olsun edep yok! Edep olmayınca, ilimden fayda olmaz. İlmin faydası edebe bağlıdır.

Üçüncüsü de:

“—Takvâyı öğren evlâdım!” diyor.

Takvâ sahibi ol! Allah'tan korkuyu öğren! Bir polisin yanında, bir jandarmanın yanında yahut bir şahsın yanında, bir kabahat yapmağa insan utanır, görürler diyerekten sıkılır. E, Allah-u Teâlâ'nın gördüğünü bilmez mi insan? O fenalığı yaparken, beni Allah görüyor diyemez mi insan?

Bunu biliyor pekalâ... Ama, gaflet gözleri kapatıyor, bakıyorsun o fenalığı da işliyor. Onun için, Cenab-ı Hakk'a bu akşam çok yalvaralım da bize uyanıklık versin Allah...

Bu üç şeyi söyledikten sonra da diyor ki:

“—Oğlum! Geçmiş olan, selef dediğimiz Peygamber Efendimiz zamanındaki ve ondan sonraki olan tabiin devrindeki insanların hareketlerini öğren! Tetebbû et eserlerini... Onlar nasıl çalışmalar yapmışlar, nasıl mücahedelerde bulunmuşlar; nasıl ibadetlerde gayret göstermişler? Onlara uymağa çalış. Bid'atlerden kork, kaç... Bid'atlerden çok

sakın!”

Nelerdir bid’at onu öğren... Giyiminde kuşamında, evinde, ve sair hat ve harekâtında Avrupa’yı değil, İslâm’ı taklid ederek yaşa! Avrupa’yı taklid ederek yaşamak kolay; paralar da çok... Fakat İslâm’ı taklid ederek yaşamak zor.

“—Bununla beraber ilm-i hadis ve ilm-i tefsiri de çok oku! Tetebbû eyle onları... Kendini onlara uydurmağa çalış!”

Allah cümlemizi affetsin de, bu mübarek gecede, bu mübarek gün hürmetine ve bu mübarek gece hürmetine, cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhak eylesin... Ve sevdiği, razı olduğu kulları arasına cümlemizi kabul eylesin... Duamızı bir kere daha tekrar edelim:

Allâhümme in künte ketebte ismî fî dîvâni’s-süadâi, fesbüthü... Ve in künte ketebte ismî fî dîvâni’l-eşkiyâi, femhuhû... Fektübnî fî dîvâni’s-süadâi... Feinneke kulte fî kitâbike’l-kerîm: Yemhu’llàhu mâ yeşâ’ ve yüsbitü ve indehû ümmül-kitâb...

Cenâb-ı Hak hepimizi affetsin de, bizi de saidlerin arasına — lââyık değilsek de— fazl u keremiyle kabul buyursun...

Ve salla’llàhu alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn... Ve’l-hamdü li’llâhi rabbi’l-âlemîn... Tekabbel minnâ bihürmeti’l-fâtihah!

Mehmet Zahid KOTKU

27. 06. 1980 - İskenderpaşa Camii

Bütün Mehmed Zahid KOTKU/

Cuma Sohbetlerine

PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

